

W każdym położeniu dziękujcie

*Podziękuj! A podziękowałeś? Zapomniałeś podziękować – w taki sposób rodzice uczą swoje dzieci postawy wdzięczności. Zwykle jest to wdzięczność za coś dobrego: za otrzymany cukierek, za ładny prezent, za miłą wycieczkę. Na tym etapie życia nie oczekuje się jeszcze wdzięczności za przebytą chorobę, za niską ocenę z matematyki, za doznaną krzywdę. Dopiero człowiek dorosły, mający już bardziej dojrzałą ocenę życia, rzeczywistości, potrafi dziękować także za trudne doświadczenia, które przecież każdy z nas przechodzi. Zdobywana z czasem mądrość życiowa każe nam doceniać również wartość trudnych przeżyć, nieprzyjemnych, a może nawet bolesnych. Nieraz mówimy, że to czy tamto wiele nas nauczyło. Że te przeżycia, które były dla nas trudne, okazały się dobrą lekcją życia, dzięki czemu jesteśmy odrobinę mądrzejsi i trochę lepiej znamy tajemnicę naszego istnienia. Może właśnie to ma na myśli św. Paweł, gdy pisze: *W każdym położeniu dziękujcie*. Przez całe nasze życie, od dzieciństwa do późnej starości, jesteśmy uczniami w szkole życia. W tej szkole, gdy jeszcze towarzyszy nam światło wiary w Boga i w Jego opatrzność, trochę lepiej poznajemy, że nic nie jest przypadkowe, że wszystko służy tajemnicy naszego istnienia, i ją ubogaca. Nie tylko sprawy miłe i przyjemne, ale także cierpienie i przeciwności. Wdzięczność jest oznaką mądrości człowieka, dla którego wszystko ma ukryty sens. W oczach Bożych nic nie jest przypadkowe. Boże, daj i nam takie oczy.*

[prob.]

Panie Jezu, urodzony w nędznej szopie...

Panie Jezu, urodzony w nędznej szopie, wśród ubogich ludzi, ku Tobie zwracamy się z ufną modlitwą. Ty znasz trudności, które nawiedzają nasz dom. Ty wiesz najlepiej, co odbiera nam radość życia, co osłabia naszą nadzieję, co napełnia lękiem o przyszłość. Przyjdź do naszego domowego Betlejem i przynieść radość silniejszą niż smutki. Wiemy, że Ty kochasz i nawiedzasz zwłaszcza tych, którzy źle się mają. Bądź światłem w ciemności, pociechą w strapieniu, siłą w niemocy. Zbaw nas, Jezu, i pozwól nam się narodzić na nowo. Prosimy o to pokornie przez wstawiennictwo Twojej ubogiej Matki, św. Józefa i świętych młodzianków męczenników. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. **Amen.**

Niedziela radości

Przeżywając czas czuwania adwentowego dotarliśmy do III Niedzieli Adwentu nazywaną niedzielą „Gaudete”. Nazwa tej niedzieli pochodzi od słów mszalnej antyfony na wejście: „Gaudete in Domino semper”, czyli „Radujcie się zawsze w Panu”. Teksty liturgii tej niedzieli przepełnione są radością z zapowiadanego przyjścia Chrystusa i z daru odkupienia, jakie przynosi. W liturgii adwentowej obowiązuje fioletowy kolor szat liturgicznych. Jako barwa, fiolet powstał ze zmieszania błękitu i czerwieni, które odpowiednio wyrażają to co duchowe i to co cielesne; fiolet oznacza walkę między duchem a ciałem. Zarazem połączenie błękitu i czerwieni symbolizuje dokonane przez Wcielenie Chrystusa zjednoczenie tego co boskie i tego co ludzkie. Wyjątkiem jest właśnie III

niedziela Adwentu. Obowiązuje wtedy różowy kolor szat liturgicznych (zmieszanie koloru fioletowego z białym daje różowy), który wyraża przewagę światła, a tym samym bliskość Bożego Narodzenia. Liturgia nawołuje nas do radości, ale z czego mamy się radować? Tyle przeróżnych tragedii dzieje się wokół nas. Wojny, konflikty zbrojne, nie brakuje ludzi samotnych, nie radzących sobie z samymi sobą. Wkrada się między nas zazdrość, nienawiść, choroby. Z czego się cieszyć? Skąd brać siły, aby nie wpaść w marazm narzekania, chorych wyobrażeń o świecie, w którym żyjemy? Z czego się cieszyć? A liturgia przecież nawołuje: „Radujcie się”. Prawdziwa radość, o której jest dziś mowa, nigdy nie jest powierzchowna. Nie mylmy jej z optymizmem, z ćwiczeniem pozytywnego myślenia za wszelką cenę. Życie nie jest jedynie „białym domem z widokiem na piękny ogród”, ma swoją tragiczną i bolesną stronę, której mało komu udaje się uniknąć i której zdecydowanie nie powinniśmy przysłaniać – nawet pobożnymi frazesami. Ta powierzchowna i nieco naiwna radość, nie znająca sfery ludzkiego tragizmu, nie jest jeszcze tą radością, która wyzwala ludzkie serce. Najgłębszą radością jest ta, która już przeszła przez strefę tragizmu, przez próg bólu, cierpienia. Radość doskonała pochodzi z przemienionego bólu. Radość doskonała oznacza umiejętność przyjęcia także tego, co trudne i przykre. Żyć tak, abyśmy potrafili przyjąć całą otaczającą nas rzeczywistość ze świadomością, że wierzymy, iż życie nie jest absurdalnym zbiegiem przypadków, ale ostatecznie kierowane jest przez sens, który nazywamy Bogiem. [Wikary]

Od 11 do 17 grudnia 2023 r.

Modlimy się w int. ludzi młodych poszukujących sensu życia aby czas adwentu otworzył ich umysły i serca na żywego Pana Jezusa.

II Niedziela Adwentu

1. Dzisiaj II Niedziela Adwentu. Zapraszamy na nieszpory o 15.00.

2. Od poniedziałku do piątku zapraszamy na Roraty dzieci, młodzież i dorosłych o 17.00, a w sobotę o 8.00. Zachęcamy również do uczestnictwa w Roratach rano, szczególnie osoby starsze, w poniedziałek, środę i w piątek o 7.00, a w sobotę o 8.00. Dziękujemy za udział w Roratach, dzieciom i dorosłym. W czwartek po Roratach adoracja Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie do 18:30.

3. **We wtorek o 17.45 spotkanie z rodzicami dzieci komunijnych.**

4. W piątek od 8:00 przedświąteczne odwiedziny chorych. Zapisy w zakrystii do czwartku.

5. **W najbliższą niedzielę o 17.00, na plebanii, spotkanie z Nadzwyczajnymi Szafarzami Komunii Świętej.**

6. Sakrament chrztu św. przyjął Paweł Korczak. Niech Bóg błogosławi rodzicom i chrzestnym w religijnym wychowaniu tego dziecka.

7. Polecamy świece wigilijne Caritas w cenie 7 i 15 zł (w zakrystii) oraz opłatki pakowane (paczka to 3 duże i 2 małe opłatki).

8. Dziękujemy za dzisiejszą kolektę, za złożone do puszek ofiary na wsparcie Kościoła na Wschodzie, i za posprzątanie kościoła. W sobotę o 9:00 do sprzątania prosimy parafian z Wróblina z ul. Sołtysów od nr. 10 do 45.

9. Do wieczności odeszła śp. Maria Lisowska, l. 74. RIP

Liturgia Święta w Parafii od 11.12. do 17.12.2023 r.

Poniedziałek 11.12.2023

7:00 Za + męża Józefa Klemens w r. śm., siostrę Jadwigę Goła, brata Henryka Kałuża, rodziców Wiktorię i Karola Kałuża, Franciszkę i Jana Klemens oraz za dusze czyśćcowe.

17:00 Za ++ rodziców Alfreda i Wiktorię Urban, brata Norberta, teściów Annę i Antoniego Piechota, wujka ks. Franciszka Piechota i ++ z pokr. obu stron.

Wtorek 12.12.2023 – Najświętszej Maryi Panny z Guadalupe

7:00 Za + Teresę Mros (od Bractwa Róż.)

17:00 Za wstaw. Matki Boskiej NP. z podz. za otrzymane łaski, o zdrowie i błóg Boże dla Ireny Kondziela z ok. 60 r. urodzin i o opiekę Bożą w rodzinie.

Środa 13.12.2023 – Św. Łucji, dziewicy i męczennicy

7:00 Do Miłosierdzia Bożego za + Gerharda Koerner w 2 r. śm.

17.00 Za wstaw. Matki Boskiej NP. i św. Józefa z podz. za otrzymane łaski, o zdrowie i Boże błóg. dla Eugeniusza i Krzysztofa Pasieka w dniu 60 r. urodzin i o opiekę Bożą dla całej rodziny.

Czwartek 14.12.2023 – Św. Jana od Krzyża, kapłana i doktora Kościoła

7:00 Za wstaw. Matki Boskiej NP. z podz. za łaski, o zdrowie i błóg Boże i Dary Ducha Świętego dla córki Bernadety Czok oraz o opiekę Bożą dla całej rodziny.

17:00 Do Miłosierdzia Bożego za + męża Leonarda Lekner w 5 r. śm., rodziców z obu stron i za dusze czyścicowe.

Piątek 15.12.2023

7:00 Za + Eryka Klemens (od Bractwa Róż.)

17:00 Za ++ rodziców Karola i Marię Mikoszek, ++ z pokr. Mikoszek i Nowainki.

Sobota 16.12.2023

8:00 Za + Grażynę Waleska w 9 r. śm., matkę, ++ z rodzin: Czubak, Waleska i Pawela oraz za dusze czyścicowe.

13.00 /św. Anna/ Za wstaw. Świętej Rodziny z podz. za otrzymane łaski, o zdrowie i błog Boże dla Jana Kondziela z ok. 80 r. urodzin i o opiekę Bożą dla całej rodziny.

18:00 /niedz./ Do Miłosierdzia Bożego za ++ rodziców Adelajdę i Pawła, Jana i Annę, dziadków, brata, ++ z pokr. Gallus i Rippel oraz o zdrowie i o opiekę Bożą w rodzinie.

Niedziela 17.12.2023 – III Niedziela Adwentu

7:00 Za + ojca Gerarda Pluskwik w 3 r. śm., o dar życia wiecznego.

8:15/niem./ Za + ciocię Marię Woźnica w r. śm., dziadków Anastazję i Urbana, wujków Leonarda i Józefa, ciocię Elfridę, rodziców, ++ z pokr. Woźnica i Resel oraz o zdrowie i Boże błog. w rodzinie.

9:00 /św. Anna/ Do Miłosierdzia Bożego za + męża Stefana Niedworok w r. śm., o dar życia wiecznego.

9:30 Do Miłosierdzia Bożego za + męża i ojca Józefa Zdziej, rodziców Annę i Pawła, braci Antona i Huberta, o dar życia wiecznego i za dusze czyścicowe.

11:00 Za + męża i ojca Rudolfa Klemens, teściów Annę i

Andreas Klemens, rodziców Paulinę i Józefa Waldyra, dziadków i za ++ z całego pokr.

15:00 Nieszpory

16:00 Za wstaw. Matki Boskiej NP. i Aniołów Stróżów o Dary Ducha Świętego i błog. Boże dla syna Jana Jemioł z ok. 6 r. urodzin i o opiekę Bożą w rodzinie.

Drogę Panu przygotujcie na pustyni

Dzisiaj, w Drugą Niedzielę Adwentu, znów pojawia się wezwanie do przygotowania drogi Panu. Co więcej, w tym budowaniu drogi przez pustynię trzeba też zadbać o przystanek: *Wyrównajcie na pustkowiu gościniec dla naszego Boga!* Drogą biegnąca przez pustynię jest trudna, bardziej wymagająca niż każdy inny szlak w pięknej okolicy, pośród gór, lasów, zielonych pól. Krajobraz drogi pustynnej kojarzy się z monotonią, niebezpieczeństwem, zmęczeniem, samotnością, a nawet ryzykiem. Dlatego na szlakach pustynnych zawsze budowano w odpowiedniej odległości zajazdy dla podróżujących, tzw. *karawanseraj*, gdzie można było zatrzymać się na noc, odetchnąć, napić zwierzęta, coś zjeść, pomodlić się. Dzisiaj o te wszystkie wygody zadbano na szybkich autostradach. Niewątpliwie ta pustynna droga może nam się kojarzyć nie tylko z ogromnym ruchem, tempem życia, a nawet różnymi zagrożeniami, które – jak silne wiatry, mogą zasypać szlaki życia. Dzisiaj niejedynemu kierowcy traci rachubę czasu: zwykły dzień trudno odróżnić od dnia świętego. Prorok Izajasz wzywa: *Wyrównajcie na pustkowiu gościniec dla naszego Boga!* Na szlakach swojego życia człowiek ma zadbać nie tylko o konieczny odpoczynek dla ciała, ale także dla duszy. W naszym

życiu musimy zadbać o gościniec dla Pana Boga. Tym gościńcem jest Dzień Pański i troska o codzienną modlitwę. Czy na szlakach naszego życia, nieraz bardzo trudnych, ryzykownych i szybkich, przewidzieliśmy gościniec dla Pana Boga? **[prob.]**

Panie Jezu

Panie Jezu, czasami nic mi się nie chce i mam wszystkiego dość. Kiedy dopada mnie znużenie, obojętność, zniechęcenie, apatia, nuda lub smutek tego świata, nie zostawiaj mnie samego. Poślij mi anioła, który mnie wyrwie z leniwego odrętwienia. Jezu, który napracowałeś się dla naszego zbawienia, proszę oddał ode mnie wszelką duchową ociężałość. Usuwał z serca zgorzknienie, odnawiaj gorliwość w czynieniu tego, co dobre, święte, pożyteczne. Daj świeżość mojej modlitwie, zapał w pracy, radość w służeniu Tobie i bliźnim. Naucz mnie mądrze korzystać z daru czasu. **Amen.**

Uczestniczę we wspólnocie Kościoła

3 grudnia tego roku w Kościele w Polsce rozpoczął się nowy rok duszpasterski pod hasłem *Uczestniczę we wspólnocie Kościoła*. To ważne zadanie, które na różny sposób w naszym życiu realizujemy, może nawet nie uświadamiając sobie tego. Tę prawdę pięknie przybliżył św. Paweł, gdy pisze: *Nie jesteście już obcymi i przybyszami, ale jesteście współobywatelami świętych i domownikami Boga – zbudowani na fundamencie*

apostołów i proroków, gdzie głowicą węgla jest sam Chrystus Jezus. W Nim zespalana cała budowla rośnie na świętą w Panu świątynię, w Nim i wy także wznosicie się we wspólnym budowaniu, by stanowić mieszkanie Boga przez Ducha. Z tych słów Apostoła wynika, że w Kościele nikt nie jest anonimowy, każdy ma swoją własną twarz. Wszyscy wierzący w Chrystusa są współobywatelami świętych i domownikami Boga. Przez chrzest święty, jak przez bramę, zostaliśmy wprowadzeni w tego domu, którym jest wspólnota Kościoła, i tak staliśmy się jego domownikami. Czym różni się ta wspólnota ludzi od wielu innych wspólnot i organizacji, których jest tak wiele. Na to pytanie dał kiedyś odpowiedź św. Jan Paweł II: *Kościół temu jednemu pragnie służyć, ażeby każdy człowiek mógł odnaleźć Chrystusa, aby Chrystus mógł z każdym iść przez życie.* To bardzo ważne słowa, dzięki którym możemy odróżnić czysto ludzkie organizacje od wspólnoty Kościoła. Przecież tak wiele działających dzisiaj wspólnot realizuje wspaniałe cele, jak pomoc biednym, chorym, działanie na rzecz czystego środowiska, ochrona zwierząt. Cechą własną Kościoła, wyraźnie odróżniającą go od innych, jest to *aby człowiek mógł odnaleźć Chrystusa, aby Chrystus mógł z każdym iść przez życie.* Troska o więź z Chrystusem, pogłębianie tej więzi z Nim, jest źródłem życian, najpierw dla nas samych. Mocą Chrystusa i Jego łaski osiągamy cele i sukcesy, ale również pokonujemy trudności i podnosimy się z upadków. Dzięki tej mocy stajemy się zdolni do brania odpowiedzialności za siebie nawzajem, najpierw we własnej rodzinie, ale także w szerszym wymiarze społecznym, gdy idzie o godne wypełnianie obowiązków życiowych, aż po wrażliwość na biednych i potrzebujących. Pan Jezus powiedział: *Kto trwa we Mnie, a Ja w nim, ten przynosi owoc obfity, ponieważ beze Mnie nic nie możecie uczynić.* Parafia jako wspólnota wiernych, jest miejscem, gdzie wszyscy mogą się gromadzić na Eucharystii i modlitwie oraz podejmować różne dzieła dla dobra całej wspólnoty. *Uczestniczę we wspólnocie Kościoła, czyli nie jestem obcym albo tylko chwilowym przybyszem, który pojawia się i znika.* Kiedy teraz otrzymujemy to nowe zadanie jako program dla naszego życia, to najpierw dziękujemy wszystkim,

którzy na różny sposób już realizują to uczestnictwo we wspólnocie Kościoła. [prob.]

Od 4 do 10 grudnia 2023 r.

Modlimy się o dobre przeżycie adwentu w naszych rodzinach, o pokój w naszych sercach i relacjach.